

La investidura

written by Sebastià Sardiné | 7 d'octubre de 2023

L'escenari és el següent, les actuals "derechas e izquierdas", per unionistes, ens sonen per igual als catalans. Ambdues de bon grat no ens donaran res, i si ens prometen quelcom malfiem-nos-en. Una altra cosa són les nostres dretes, que per catalanistes que siguin, sent oligàrquiques, el capital i l'interès ideològic o crematístic els uneix a las "derechas" dels conservadors socialistes, el PSOE dels Illa i companyia. PP-Vox són ultra-dretes, post-franquistes, boe-dependents, unionistes com el PSOE. Les esquerres nacionalistes uns per dependents de la meseta, altres per indefinides, estan en davallada.

El candidat socialista està més pendent del CIS i enquestes internes que no pas de les negociacions que per separat, secretament i coneguda, discursegen amb els de les tres branques del Pi esberlat: ERC, Junts, i MHP Puigdemont, cadascú estirant pel seu cantó, tot i les dues darreres garrotades electorals, que es poden repetir si no vigilen. Tenen ara un poder limitat i un temps curt per a usar-lo. Ja no ens val l'aparent unitat d'una declaració parlamentària, quan el poble transversal (votants socialistes catalans inclosos) reclama als líders el fer efectiva la República Catalana més que no pas l'autodeterminació ja exercida en el memorable 1-0 quan el poble va guanyar a tot un Estat davant els ulls del món. La suspensió signada, té un preu a rescabalar. Amb la República independent, el govern i els tribunals de l'Estat predecessor ja no tenen cap competència. Com tampoc ens caldria cap amnistia.

El resultat retòric i mediàtic d'una amnistia generosa no és sinó un pretès oblit dels falsos delictes perseguits d'ençà de la sentència del Tribunal Constitucional del 2010 contra l'Estatut, i els relacionats al 1r d'octubre del 17, un perdó condicionat a seguir depenent a les estructures de l'amo, el

Regne d'Espanya. Compte amb el que prometen, a la reserva hi ha la fiscalia, l'advocacia de l'Estat, el Poder Judicial i el Tribunal Constitucional, amb l'exèrcit a l'aguait. Potser ens cediran rodalies, però d'autodeterminació i seleccions catalanes, res de res, en tot cas, promeses a incomplir. Com sempre. Sabem d'antuvi que PSOE-PP no ens volen donar res. Abans pactaran una abstenció del PP a canvi de l'alternança en el poder, que no pas reduir Espanya a una solitària Castella. El 7+7 és prescindible, ERC i Junts ho saben, d'aquí que pactaran quelcom, no sabrem mai a quin preu. Els interessos d'estat i dels partits són secrets, ningú els fiscalitza.

Se'ns ha dit que l'amnistia i el referèndum acordat es cobriran d'avançada. Però, ca!, això de l'autodeterminació va quedant en segon pla. Per què? Molt senzill. El temps d'investidura s'esgota. El sistema no permetrà al PSOE que esmicoli la seva Espanya. L'estratègia que seguiran és, o bé enganyar als pactaires amb 155 monedes de les que parla en Juliana, o bé convocar noves eleccions al "Parlamento" si les enquestes més fidedignes indiquen que el PSOE puja a Catalunya, i davalla ERC i Junts que poden quedar residuals.

La gent n'estem cansats de tanta conversa inútil amb qui ni vol ni pot pagar-nos d'avançada el que demanen ERC-Junts-Puigdemont, enemistats visceralment –plegueu tots– i tot, per a mantenir-nos en un mentrestant que ens debilita i desencisa, mentre els polítics professionals segueixen cobrant puntualment, mes a mes, llurs esplèndids sous, estiguem en crisi o no, la resta de la gent cada vegada més empobrida, trista i desil·lusionada. Potser cerquen això, apaivagar-nos.

La casta de la metròpoli, si alguna cosa fa a la perfecció, és exercir la política, que consisteix a repartir carteres i càrrecs, alhora que simulen parlamentar amb el problemàtic poble català, allargant el problema –fa 309 anys que estan així– amb crestes de febre que el lent pas dels temps cura, debilita o venç. La metròpoli, PSOE o PP, mentre xuclin de la mamella, pairan i superaran el tràngol de la investidura,

mentre nosaltres ens anem debilitant amb un dèficit de més de 22.000 milions d'euros anuals, que podríem invertir en ser la locomotora europea, curulla de valors, iniciatives, creativitat i empena, contribuents nets, en una Europa dels pobles, regions o nacions, si és que vol reeditar-se amb millor encert que l'actual.

Esquerra, Junts, Consell per la República i Puigdemont, esgatinyats com esteu, o feu el que el poble clama, fer efectiva la República Catalana, o amb altra llista cívica, unitària i transversal, us farem fora a tots, vist que no voleu pas plegar, tot i haver-nos portat des de l'1-0 ençà, a l'atzucac actual.

L'Estat farà servir totes les seves armes per tal de tancar la crisi, sense pagar-ne cap preu, només engrunes –pacte del Magèstic– ja que l'únic objectiu de l'ara candidat és tornar a governar, en alternança si cal amb el PP, ara uns, ara els altres, i nosaltres a creure, que per això som súbdits espoliats, això sí, indultats i amnistiats.